

סופר סת"ם שהתקבלה עליו עדות שהוא רשע – מה דין כתיבתו?

שאלה:

סופר סת"ם שנתקבלה עדות ברורה על כך שהוא רשע, מה דין כתיבתו? האם יש להתחשב בכך שבעברו גדל במשפחה קשה ובעצמו עבר פגיעה?

תשובה:

כאשר מתקבלת עדות על סופר סת"ם שהוא רשע, ישנה הבחנה חשובה בין כתיבתו מכאן ואילך לבין כתיבתו בעבר. מרגע קבלת העדות, הסופר פסול בוודאות לכתיבת סת"ם ואין להשתמש בכתיבתו החדשה. לגבי כתיבת סת"ם מלפני קבלת העדות, בעל המשנה ברורה (לט, סעיף קטן ו) מחלק בין סוגי רשעות:

'מומר להכעיס' – דינו כגוי לכל דבר וכתבתו פסולה אף למפרע, כלומר גם מה שכתב בעבר נפסל.

'מומר לתיאבון' – יש להכשיר את כתיבתו למפרע, כלומר מה שכתב לפני שנודעה רשעותו נשאר כשר, ורק מכאן ואילך כתיבתו נפסלת.

אומנם בעל המשנה ברורה מציין שישנם פוסקים המחמירים גם במומר לתיאבון, אך במקרה הנוכחי שבו התברר שהפוגע בעצמו עבר התעללות, הרי שיש להכשיר את כתיבתו למפרע ואין הוא בגדר מומר. בייחוד שיש

ספק מתי בדיוק אירע המעשה שהפך אותו לרשע, אין להחמיר כלל וכלל, ויש להכשיר את כל כתיבתו עד לרגע קבלת העדות בבית הדין.

לסיכום: כתיבת הסת"ם של הסופר נחשבת כשרה עד לזמן קבלת העדות המעידה על רשעותו, ורק מאותו רגע ואילך כתיבתו פסולה.